

ת"פ 41379/10/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר בורגר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41379-10-14 מדינת ישראל נ' בורגר

בפני כבוד השופט איתי הרמלין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

ע"י עו"ד איציק אמיר

נגד

אלכסנדר בורגר

הנאשם

ע"י עו"ד דורון לוי

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים שיוחסה לו בטעות בכתב האישום.

החלטתי בעניין האישום בפציעה תפורט להלן.

1. על ראשיתה של התקרית שהולידה את כתב האישום כמו גם על סופה של התקרית אין מחלוקת. בראשיתו של האירוע רכב המתלונן, מר גיורא ברעם, על קטנועו ברחוב טרומפלדור בתל אביב. מאחוריו נהג במכוניתו שלו הנאשם, מר אלכסנדר בורגר. במהלך הנסיעה החל המתלונן לעלות על המדרכה עם קטנועו דרך אחד ממעברי החצייה. באותו רגע פגע רכבו של הנאשם פגיעה קלה ביותר בקטנועו של הנאשם - מראת המכונית נחבטה קלות בארז הקטנוע. בעקבות התאונה הקלה התפתחה תקרית בין הנאשם למתלונן. בסיומה של התקרית פונה המתלונן לבית החולים עם חתך מדמם בראשו אחרי שנפל על הכביש.

2. המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא בשאלה מה הביא לנפילת המתלונן על הכביש שכתוצאה ממנה נחתך בראשו. לטענת הנאשם, כיוון שהמתלונן נעמד ליד דלת מכוניתו שלו, לא אפשר לו לצאת ממנה והניף את קסדתו באוויר בצורה מאיימת, הוא עצמו דחף את הדלת בחוזקה כאקט של הגנה עצמית, וכתוצאה מפגיעתה של הדלת בו נפל המתלונן על הכביש ונחתך. לעומתו, טוען המתלונן שבעוד הוא עצמו לא עשה שום מחווה מאיימת, הנאשם יצא מן המכונית, והפילו אל הכביש בדחיפתו בחזה באמצעות שתי ידיו.

3. לתקרית בין הנאשם למתלונן לא היו עדי ראיה, אך לעדויות הנאשם והמתלונן מצטרפת במקרה זה ראיה משמעותית נוספת והיא הקלטת שיחותיו של הנאשם עם מוקד 100 של משטרת ישראל בשעת האירוע (ת/3) - הקלטה שלה האזנתי פעמים רבות בטרם מתן הכרעת דין זו. יצוין שעדויותיהם במשפט

של הנאשם ושל המתלון תואמות באופן כללי את העדויות שמסרו לשוטר שהגיע למקום (ראו מזכר ת/5) ואת עדויותיהם בחקירה (ת/4 ו-נ/1) כמו גם את דברי כל אחד מהם בעימות שנערך ביניהם בחקירה (נ/2).

4. זמן קצר לאחר האירועים ועוד בטרם פונה המתלון לקבלת טיפול רפואי הגיעה למקום התקרית ניידת משטרה והשוטר הלל דיין רשם במזכר את גרסאות הצדדים לאירועים. את גרסת הנאשם סיכם כך: "הוא נהג ברכב פורד... ורוכב אופנוע ירד מהמדרכה לכביש והמראה שלו פגע[ה] מעט באופנוע, ואז החל רוכב האופנוע לאיים עליו עם הקסדה של האופנוע בידו, וכאשר ניסה לצאת מהרכב הוא סגר לו את הדלת חזרה, ולכן השתמש בכוח כדי לפתוח את הדלת הזו, והיא נפתחה והפילה אותו ארצה, וכך הוא נפגע בראשו" (ת/5).

5. כחלוף פחות משעתיים נחקר הנאשם במשטרה שם סיפר: "היום נסעתי ברכב פורד שלי ברחוב טרומפלדור, ובפינת רחוב שם פגעתי במראה שמאלית של הרכב באופנוע שעלה על המדרכה במעבר חציה. עצרתי את הרכב בצד, ומתוך האוטו אמרתי לו: 'לא חונים ככה' ו'אופנוע לא יכול לעלות במעבר חציה על מדרכה'. הוא אמר שזה בסדר, ואמרתי לו שלא, והתקשרתי למשטרה כי הזהרתי אותו על כך. השיחה מוקלטת עם 100 ואמרתי להם זאת. ואז השוטרת שאלה אותי מה מספר האופנוע, ושאלתי אותו, והתחיל לדבר עם השוטרת מהחלון - השיחה היתה עם דיבורית. באתי לצאת והוא סגר את הדלת, והרים את הקסדה בידו בצורה מאיימת. דחפתי את הדלת רכב שלי עם הרגל ולא עם היד, והוא עף מהכביש [צ"ל: על הכביש] ונחבל בראש. זה מה שהיה. ואז התקשרתי למשטרה שוב להזמין אמבולנס..." (ת/4).

6. בעימות שנערך בין הנאשם לבין המתלון במסגרת החקירה המשטרית למחרת התקרית אמר הנאשם: "הוא שקרן. יש לי הוכחות והכל מוקלט ב-100, וגם זה שהוא מאיים עלי עם הקסדה. אני ניסיתי לצאת. הוא טרק לי אותה, ואז הוא אמר לי שהוא רוצה לדבר עם המוקד, ואז אני אמרתי לו שיתקשר בטלפון שלו ולא משלי, ואז אני דחפתי את הדלת בכוח, ואז הוא עף מהדלת חזק ונפל. לא היה בתכנון שלי לפגוע בו, רק להגן על עצמי".

7. המתלון, מר ברעם, שהיה בן 70 בעת התקרית נושא כתב האישום, נחקר במשטרה כחשוד בכך שאיים בקסדתו על הנאשם. בפתח החקירה (נ/1) הביע המתלון את פליאתו על כך שלאחר שהותקף הוא נחקר כחשוד. לדבריו, ירד מן האופנוע לאחר התאונה כדי להחליף פרטים עם הנאשם והתפתח בינו לבין הנאשם ויכוח בשאלת האחריות לתאונה - הנאשם האשימו בכך שהוא עמד על מעבר חציה, ואף התקשר למשטרה לספר על כך. המתלון הכחיש נחרצות את טענות הנאשם שלפיהן סגר את דלת מכוניתו של הנאשם ומנע ממנו לצאת ממנה, ושאיים על הנאשם באמצעות הקסדה. לדבריו, איום באמצעות הקסדה גם לא היה אפשרי שכן בירידה מן הקטנוע, הוריד את הקסדה מהראש, שם את המשקפים והמפתחות בתוכה ונשא אותה כסל. לדבריו המתלון, הוא לא נפל כתוצאה מפתיחת דלת מכוניתו של הנאשם, אלא הנאשם יצא ממנה ודחפו על הארץ.

8. בעדותו הראשית העיד בפני המתלון שהוא עצר את עלייתו עם הקטנוע על המדרכה כיוון שהרגיש מכה בארגז הקטנוע. לדבריו, הסתובב וקרא לנהג הרכב הפוגע: "הלו, הלו" על מנת שיעצור להחליף

עמו פרטים^[1]. כפי שהדגיש הסניגור, טענה אחרונה זו לא הוזכרה בעדות המתלון במשטרה. לדברי המתלון, עם ירידתו מן האופנוע הוריד את הקסדה מראשו, הניח בתוכה את חפציו ונשא אותה בידו כסל קניות (צמודה לירכו). כאשר פנה לרכבו של הנאשם וביקש להחליף עמו פרטים השיב לו הנאשם: "מה אתה עומד על המעבר חציה?", ובהמשך שאל אותו אם הוא רוצה שהוא יתקשר למשטרה להתלון על כך שהוא עומד על מעבר החציה, ואף התקשר למשטרה בפועל. לדברי המתלון, הוא אמר לנאשם שיגיד למשטרה שהוא (הנאשם) פגע בו (במתלון). הנאשם ביקש ממנו את מספר הקטנוע, והוא (המתלון) ביקש ממנו שוב שיגיד שפגע בו - בפועל בהקלטת השיחה עם המוקד נשמע המתלון מבהיר את העובדות בעצמו ולא מבקש מן הנאשם להבהיר אותן. המתלון גם הכחיש בתחילה בחקירתו הנגדית את הטענה שחסם את יציאת הנאשם ממכוניתו^[2] כפי שבחקירת המשטרה הכחיש

שסגר את דלת המכונית כשהנאשם ביקש לצאת ממנה^[3], אך בהקלטת השיחה עם המשטרה הוא נשמע אומר לנאשם שלא ייתן לו לצאת מהרכב, כיוון שגם הוא מעוניין לדבר עם השוטר. לטענת המתלון, הנאשם פתח את הדלת לצאת מן הרכב, והוא עצמו הלך בשל כך לאחור. לטענתו, מיד כשיצא מהרכב הושיט הנאשם את ידיו לפנים ודחף אותו בחזה. הוא (המתלון) נפל לאחור ופתח את הראש. המתלון הכחיש נחרצות את טענות הנאשם שלפיהן איים על הנאשם בהנפת קסדתו, ושנפל כתוצאה מפתחת הדלת מבלי שהנאשם דחפו בידי. לשאלתי, השיב המתלון שהוא מניח שאיבד את ההכרה כשנפל על הארץ^[4]. זאת, בניגוד למה שמסר בבית החולים לאחר האירוע (ראו מכתב השחרור כחלק מת/2).

9. לעיוני הוגשו מסמכים רפואיים (ת/2) המלמדים על כך שלמתלון נגרם חתך בן 3 ס"מ בעורף עם דימום קל, שנסגר בבית החולים באמצעות סיכות. כן הוגשו תמונות (ת/1) שבחלקן נראה ראשו של הנאשם מכוסה דם ובחלקן חבוש. כן נראה בתמונות שפשוף בכף יד ימין. יצוין שהשפשוף בכף היד כמו גם סדק באותו מקום שלקיומו טען המתלון בעדותו בפני^[5], לא נזכרים במסמך הרפואי שהוגש לי, אך כאמור השפשוף נראה בתמונות.

10. כאמור לעיל, הנאשם התקשר למשטרה אחרי שפגע קלות עם מכוניתו בקטנוע של המתלון, אך האזנה להקלטת השיחה מלמדת כי הוא לא התקשר למשטרה לדווח על כך. שיחתו עם מוקדן המשטרה נפתחת במלותיו אלה של הנאשם: "שלום, יש פה נהג קטנוע שעומד גם על מעבר חציה, גם על מדרכה, גם מפריע לתנועה". לאחר דברים אלה נשמע הנאשם מוסר את כתובת המקום ומבהיר למוקדן (שלא הבין את התלונה) שמדובר באופנוע ולא במכונית ושאל במקום נידת משטרה. לאחר כ-25 שניות של שיחה נשמע המתלון, שנעמד ליד חלון רכבו של הנאשם, מצטרף לשיחה (שנערכה באמצעות הדיבורית המותקנת ברכב) ואומר: "הוא מדבר מהאוטו שהוא פגע בי". הנאשם לא הזכיר כלל פרט זה בשיחתו עם המוקדן. גם אחרי התערבותו של המתלון בשיחה נשמע הנאשם בהקלטה חוזר על תלונתו על אופן עמידתו של האופנוע מבלי להזכיר כלל את העובדה שהוא עצמו פגע בקטנוע

פגיעה קלה.

11. בעדותו הראשית בפני הסביר הנאשם את שיחתו למשטרה בהסבר הבא: "אני נכה פעולות איבה. כבר 30 שנה הראש שלי שבור ויש לי 60% נכות. אני שומר עליו. איך שראיתי אותו [את המתלונן] יורד מהאופנוע בעצבים באותה שנייה התקשרתי למשטרה... התקשרתי להודיע שהוא עמד על המעבר חציה. הוא בא אלי עם הקסדה באוויר, מונפת"^[6]. ובחקירה הנגדית: "איך שראיתי את הצורה שהוא יורד מהאופנוע התקשרתי למשטרה"^[7]. עם זאת, האזנה לשיחה המוקלטת מעלה כי בדקה הראשונה של השיחה עסק הנאשם רק בתלונתו על אופן עמידת האופנוע על מעבר החציה והמדרכה, ולא אמר דבר על התנהגותו של המתלונן. במשך כל אותה דקה ראשונה של שיחה מוקלטת נשמע הנאשם מדבר בקור רוח, אינו מספר למוקדן על חשש מפני המתלונן ואינו מזכיר הנפת קסדה באוויר. הנאשם אינו נשמע מבולבל, ואף אינו מהסס כלל לתקן את המוקדן כשהאחרון טועה בהבנת פרטי תלונתו.
12. בנסיבות העניין ניתן להעלות על הדעת שני הסברים לשיחתו של הנאשם עם מוקד 100. אפשרות ראשונה היא שהנאשם ביקש "לחנך" את המתלונן כיוון שכעס על האופן שבו נהג בקטנוע. אפשרות שניה היא שהנאשם ביקש להקדים את המתלונן בהגשת תלונה בתקווה שכך ינקה את עצמו מאחריותו לתאונה הקלה שאירעה. העובדה שהנאשם כלל לא הזכיר בשיחתו עם המשטרה את העובדה שפגע קלות בקטנוע פוגמת באמינותו של הנאשם. גם העובדה שקשר בפני את השיחה עם המשטרה להתנהגות המתלונן, דבר שכלל לא נזכר בחלק הראשון של השיחה שהוקלטה, פוגמת באמינותו.
13. יצוין שבעדותו בפני טען הנאשם טענות סותרות גם באשר לסיבה האמיתית לכך שעצר במקום. בתחילה טען שהסיבה היחידה שעצר במקום היתה כדי להעיר למתלונן על האופן שבו עמד קטנועו ובלי קשר לפגיעה הקלה עד מאד שפגע עם המראה בארגז הקטנוע^[8]. בהמשך שינה את עדותו ואמר שעצר בגלל פגיעת המראה בארגז הקטנוע^[9].
14. האזנה להמשך השיחה המוקלטת מעלה כי כחלוף כדקה של שיחה מוקלטת, ביקש המוקדן לברר את מספר הרישוי של הקטנוע. בתגובה לשאלת המוקדן נשמע הנאשם פונה למתלונן ומבקש שיאמר לו מה המספר. המתלונן נשמע בהקלטה כשהוא מסרב למסור לנאשם את המספר (בעדותו בפני הסביר זאת המתלונן בכך שהנאשם מסר למשטרה תלונת שווא נגדו ולא דיווח על כך שפגע בקטנוע. כאמור לעיל, טענתו של המתלונן כי ביקש מן הנאשם לומר זאת אינה נתמכת בהקלטה). הנאשם נשמע בהקלטה מבקש מן המתלונן לאפשר לו לצאת מן המכונית, והמתלונן משיב שלא יתן לו לצאת, כיוון שגם הוא רוצה לדבר עם המשטרה (כאמור לעיל, בחקירתו הנגדית הכחיש בתחילה המתלונן עובדה זו). הנאשם משיב לו שיתקשר בעצמו למשטרה. בשלב זה, כחלוף כדקה ורבע של שיחה מוקלטת, נשמע הנאשם אומר למוקדן: "הוא מאיים עלי. הוא רוצה לפגוע בי". אז נשמע המוקדן שואל: "תגיד לי מה, אתה... הוא... חנה על המדרכה או... לא משנה, על המעבר חציה...?". המתלונן נשמע משיב לשאלת המוקדן

במקום הנאשם: "אני לא חנית". אז נשמעות המלים: "הלו, הלו". לאחר מכן ובמשך 12 שניות לערך הנאשם אינו מדבר עם המוקדן ונשמעת התרחשות מרוחקת מן המיקרופון של הדיבורית (הסניגור טען בעניין זה כי יתכן שעצם הפניית הראש מהדיבורית הביאה להיחלשות הקול המוקלט). במהלך התרחשות זאת נשמעים, בין היתר, הדברים: "מה? אתה מרביץ לי?". בהמשך ההקלטה אף נדמה כי נשמעות אנחות כאב.

15. קולותיהם של הנאשם ושל המתלונן אינם נבדלים זה מזה באופן שיאפשר לזהות בוודאות על פי הצליל מי אמר את המשפט "מה? אתה מרביץ לי?". לטענת התובע, בין כך ובין כך מדובר באמירה שיכולה להיזקק רק לחובת הנאשם. לטענתו, אם מדובר באמירה ספונטנית של המתלונן, הרי שהיא מתיישבת עם טענתו של המתלונן שהנאשם דחף אותו על הארץ בידי, והוא לא נפל כתוצאה לא מכוונת של פתיחת דלת המכונית (מדובר באמרה של קרבן אלימות שהיא קבילה לפי סעיף 10 לפקודת הראיות - וכאן אף הוגשה ההקלטה בהסכמה). אם הנאשם הוא ששאל: "מה? אתה מרביץ לי?" רק כדי שהמוקדן ישמע זאת, אף על פי שהנאשם אינו טוען שהמתלונן הרביץ לו, הרי שמדובר באמירה חסרת בסיס במציאות שרק פוגעת באמינותו של הנאשם. על כך יש להעיר, שאם עולה האפשרות שהשאלה "מה? אתה מרביץ לי?" נאמרה כמניפולציה מצד הדובר לאזני המוקדן המשטרתי, הרי שהסניגור יכול היה להעלות אותה טענה ממש בקשר לאפשרות שהדובר הוא המתלונן. כלומר, שכפי שהנאשם יכול היה להגיד דברים אלה לאזני השוטר כמניפולציה, גם המתלונן יכול היה לעשות זאת. ואולם, סבירותה של אפשרות זו היא נמוכה ביותר לנוכח העובדה שאין ראיות למניפולציה כלשהי של המתלונן בשיחה עם המוקדן (זאת, בעוד שעולה חשש כי עצם שיחת הטלפון של הנאשם למשטרה נועדה להסיר ממנו אחריות לתאונה הקלה שלה היה אחראי).

16. בהמשך ההקלטה כשהנאשם חוזר לדבר אל הדיבורית הוא נשמע אומר למוקדן: "תביא לפה ניידת", ולאחר שהוא מוסר לבקשת המוקדן שוב את הכתובת, מוסיף הנאשם ואומר: "הוא עושה לי הצגות עכשיו על הרצפה". אחר כך נשמע הנאשם מוסר למוקדן את שמו ואת מספר הטלפון שלו. הנאשם אינו אומר מילה על פציעתו של המתלונן. חשוב מכך, הנאשם אינו אומר למוקדן דבר על חלקו בגרימת הפציעה. מצד אחד ניתן לטעון כי אילו היתה לנאשם תחושת אשם, הוא לא היה מבקש מן המוקדן שישלח למקום ניידת, מן הצד השני אם גרסת הנאשם נכונה, ניתן היה לצפות שיאמר למוקדן בשלב זה כי המתלונן איים עליו בקסדה, וניסה למנוע ממנו לפתוח את הדלת, וכתוצאה מכך כשפתח אותה הנאשם בכוח נפל המתלונן על הארץ. זאת, גם אם, כטענת הנאשם בעדותו בפני, בשלב זה של האירועים לא ראה שהמתלונן נפצע וסבר בכנות שהוא מעמיד פנים של סובל.

17. בשיחתו השנייה של הנאשם עם המוקדן המשטרתי הוא מבקש שישלח למקום גם אמבולנס, כיוון שהמתלונן לדברי הנאשם "יושב על הרצפה. לא יודע מה קרה לו". שוב לא מזכיר הנאשם, איך נפל המתלונן ונפצע - לא את טענתו שהמתלונן הניף את קסדתו באיום ולא שנפל כתוצאה מפתיחת דלת בכוח.

18. על האמור לעיל יש להוסיף עוד שגרסתו של הנאשם בעדותו בבית המשפט אשר לשאלה מתי הניף המתלונן את הקסדה באוויר (כאיום) לא היתה עקבית. כאמור לעיל, בעדותו הראשית טען הנאשם שהמתלונן הגיע לרכב כשהוא מניף את הקסדה באוויר, וכאשר עמד להכות את הנאשם באמצעותה, פתח הנאשם את הדלת בחוזקה כדי להגן על עצמו. בעוד המתלונן טען שנשא את הקסדה בידו כפי שנושאים סל קניות, מעדותו הראשית של הנאשם ניתן להבין כי מן הרגע שירד המתלונן מן הקטנוע הוא הניף את הקסדה באוויר ("והוא כן ירד עם הקסדה באוויר")^[10]. בחקירה הנגדית שינה הנאשם גרסתו ואמר: "הוא לא ירד עם קסדה באוויר אלא הקסדה היתה על הראש שלו... הגרסה שלי עכשיו היא שכשהוא ירד מהקטנוע הקסדה היתה על הראש, והקסדה באוויר זה היה אחר כך"^[11] - בשלב זה של החקירה הנגדית טען הנאשם שהמתלונן הוריד את הקסדה בדרך מהקטנוע למכונית, והניף אותה בנקודת זמן כלשהי במהלך השיחה עם המשטרה^[12]. תיאור הדברים על ידי הנאשם גם אינו מסביר מה גרם לו לחוש איום מיוחד דווקא בשלב שבו הודיע למוקדן שהמתלונן מאיים עליו והחליט לפתוח את הדלת בחוזקה. להגנתו של הנאשם בהקשר זה יש לציין, שכפי שפירטתי לעיל, בעדותו שנמסרה כשעתיים לאחר האירוע מסר שהמתלונן הניף את הקסדה בזמן שהוא ביקש לצאת מן המכונית - תיאור התואם את העיתוי שבו נשמע הנאשם אומר בשיחתו המוקלטת עם המשטרה שהמתלונן מאיים עליו^[13] (עדותו בפני נשמעה כשנתיים לאחר התקרית נושא כתב האישום). בעניין הטענה לאיום בקסדה יש להוסיף שהואיל והמתלונן עמד בסמוך לחלון מכוניתו של הנאשם קשה להבין כיצד יכול היה הנאשם לחוש מאיום מקסדה המונפת באוויר מעל לגובה המכונית (בתשובותיו בחקירה הנגדית אמר הנאשם שכלל לא ראה את הקסדה כשהייתה מונפת באוויר, אלא חש מאיום כיוון שראה את ידו של הנאשם מונפת באוויר כשהוא אוחז בקסדה, ולא ראה את הקסדה צונחת אל הארץ, ומכך הסיק שהקסדה מוחזקת על ידי המתלונן באוויר^[14]). גם האופן שבו לפי עדותו חשב שהמתלונן יתקוף אותו באמצעות הקסדה (תנועת וו תחתון) כפי שהדגים בפני הנאשם^[15] לא היה טריוויאלי בלשון המעטה וההדגמה שעשה בבית המשפט לא הייתה אמינה.

19. אין ספק שהפלת אדם אל הארץ באמצעות פתיחה חזקה של דלת מכונית כפי שמתאר הנאשם אינה פשוטה מבחינה מעשית כמו הפלתו אל הארץ בדחיפתו בחזה כפי שמתאר המתלונן. בחקירה תיאר הנאשם את שהתרחש כך: "דחפתי את הדלת רכב שלי עם הרגל ולא עם היד"... "כי לא נתן לי לצאת. פעם ראשונה באתי לצאת, סגר את הדלת בטריקה עם הידיים, ובפעם דחפתי עם הרגל שלי"^[16]. בפני הדגים הנאשם פתיחת הדלת באמצעות צד שמאל של גופו תוך שימוש ברגל ובכתף.

20. התובע התעכב עוד בחקירתו הנגדית על תשובתו החיובית של הנאשם לשאלת המוקדן בסיום השיחה המוקלטת השנייה האם הצורך באמבולנס הוא "בגלל הקטטה". אינני מוצא כי לעניין זה משקל משמעותי, שכן אמנם שם העצם "קטטה" מתייחס בדרך כלל לנקיטת אלימות על ידי מספר צדדים מעורבים, אך יכול לבוא גם במובן של ריב (כך גם לפי המילון). ממילא רק בתיאורו של הנאשם הייתה הדדיות בין הניצים - זה באיום וזה בדחיפה באמצעות הדלת, כך שהמונח "קטטה" מתאים לגרסתו

לאירועים יותר מאשר לגרסת המתלון שלפיה הייתה אלימות חד צדדית בלבד. יצוין שגם המתלון תיאר בבית החולים את האירוע כקטטה אף על פי שלטענתו הוא לא נקט באלימות או באיום באלימות (ראו מכתב השחרור כחלק מת/2).

21. בשולי הדברים יש להוסיף שהנאשם סיפר בחקירתו הנגדית שהגיש תלונה במשטרה על התנהגות המתלון לפי עצת אחד השוטרים שהגיע למקום התקרית, והסביר לו שאם האדם האחר יתלון נגדו, ימצא הנאשם אשם.^[17]

22. סיכומם של דברים הוא שגרסת הנאשם לעניין האיום בקסדה כאיום מוחשי לפגיעה מיידית מצד המתלון אינה אמינה, ואני דוחה אותה. זאת, בין היתר, בשל הסתירות המרובות בגרסתו כפי שתיארת לעיל בכל הנוגע למועד הנפת הקסדה, העובדה שלפי טענתו חש מאוים אף על פי שכלל לא ראה את הקסדה, העובדה שבין הרגע שבו טען בשיחה שהוא מאוים על ידי המתלון ועד שנקטעה השיחה עוד נשמע המתלון משיב עניינית לשאלה ארוכה יחסית של המוקדן, ההמחשה הדמיונית שערך בפני הנאשם לאופן שבו יכול היה המתלון לפגוע בו באמצעות הקסדה, והעובדה שבשום קטע של שיחתו עם המוקדן לא הזכיר הנאשם את הקסדה. כל זאת מעבר לפגמים באמינות הנאשם שעליהם הצבעתי, כגון העובדה שהסתיר מהמוקדן את העובדה שפגע בקטנועו של המתלון, כמו גם את העובדה שהמתלון נפצע ואת חלקו בכך, וכן הסתירות בעדותו אשר לסיבת עצירתו במקום התאונה, והסברו הבלתי אמין לסיבה שהתקשר למשטרה. אף על פי שאפשרות זו קיימת, אינני קובע נחרצות כי דבריו של הנאשם בשיחתו למוקד המשטרה שהביעו תחושת איום היו מניפולציה גמורה, אלא כי איום מוחשי לפגיעה באמצעות הקסדה לא היה. יתכן, שהנאשם חש כעס ואי נוחות כתוצאה מכך שהמתלון לא אפשר לו לצאת ממכוניתו, אולי אף חש צורך להיחלץ מעמדת הנחיתות שבה נמצא כתוצאה מכך שהמתלון שלא נתן לו לצאת מן המכונית אחז בידו בקסדה, אך הוא לא היה באיום של פגיעה ממשית בגופו כפי שטען. זאת, מבחינה אובייקטיבית ומבחינה סובייקטיבית כאחת. כלומר, אני דוחה את גרסת הנאשם שחש בשעת אמת תחת איום שהמתלון יחבוט בו עם הקסדה.

23. גרסת המתלון שלפיה הנאשם יצא מן הרכב ודחף אותו והוא לא נפל כתוצאה מעצם פתיחתה החזקה של הדלת, נתמכת בכך שהקולות שנשמעים בהקלטה בקטע זה חלשים יותר. תמיכה נוספת לעדות המתלון היא במשפט "מה? אתה מרביץ לי?" שנקלט בהקלטה וסביר ביותר שהמתלון הוא שאמר. אולם, העובדה שהמתלון הכחיש בחקירה במשטרה ובתחילת חקירתו הנגדית את הטענה שהוא מנע מן הנאשם לצאת ממכוניתו, בעוד בהקלטה הוא נשמע מסרב לתת לנאשם לצאת ממכוניתו, מותירה ספק סביר בסוגיה זו. כלומר, נותר ספק שאולי המתלון שחסם את יציאתו של הנאשם מן הרכב הופל על ידי הנאשם באמצעות פתיחתה החזקה של הדלת, ולא בדחיפתו בחזה בידיו של הנאשם.

24. עם זאת, בשל קביעתי שהנאשם לא איום (אובייקטיבית או סובייקטיבית) איום מוחשי לפגיעה מיידית באמצעות קסדתו של המתלון (או בלעדיה) אני מוצא שלא הייתה הצדקה לכך שהנאשם יפתח את דלת המכונית בעוצמה כזו שתביא לנפילת המתלון על הארץ, ולא עומדת לנאשם הגנה עצמית גם אם

מאמצים את גרסתו לעניין אופן ההפלה (לעניין ששת התנאים לקיומה של הגנה עצמית ראו פסקה 13 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל בע"פ 4191/05 ארנולד אלטגאוז נ מדינת ישראל (2006)).

25. אף על פי שהעבירה שבה מואשם הנאשם מנוסחת בחוק העונשין כעבירה התנהגותית, הרי שבמהותה היא עבירה תוצאתית של גרימת פגיעה. הואיל וכך ולנוכח קביעתי אודות האופן שבו נגרמה הפגיעה, אדגיש שפתיחת הדלת בעוצמה כה רבה שהפילה את המתלון נעשתה לכל הפחות בקלות דעת מצד הנאשם ויתכן אף שבאדישות מצדו לאפשרות שהמתלון יפצע כתוצאה ממנה. יתר על כן, כידוע, חזקה היא שאדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, והתוצאה הטבעית של פתיחתה החזקה של הדלת בידי הנאשם הייתה הפלתו של המתלון על הארץ ופגיעתו.

26. לנוכח כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 - כאשר הפגיעה היא כמפורט בכתב האישום בהתאם למסמכים הרפואיים שהוגשו לי.

ניתנה היום, 11 בספטמבר 2016, במעמד הצדדים

[1] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, עמ' 6, ש' 16-17.

[2] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, עמ' 12, ש' 8 ואילך.

[3] נ/1, עמ' 2, ש' 14 ואילך.

[4] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, עמ' 14, ש' 13-14.

[5] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, עמ' 8, ש' 4-5.

[6] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, עמ' 11, ש' 25 ואילך.

[7] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 16, ש' 26-27.

[8] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, החל בעמ' 15, ש' 10 ועד עמ' 16, ש' 11.

[9] פרוטוקול הדיון ב-11.7.2016, עמ' 16, ש' 24.

[10] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 15, ש' 2-3.

[11] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 17, ש' 11-18.

[12] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 17, ש' 19 ואילך.

[13] 4/ת, עמ' 2, ש' 10-11.

[14] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 19, ש' 9 ואילך.

[15] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 18, ש' 21.

[16] 4/ת, עמ' 2, ש' 11, 21-22.

[17] פרוטוקול הדיון מ-11.7.2016, עמ' 18, ש' 11-12.